

uagtet det er en Ting, som ellers altid koster særlig forhøjet Præmie —, naar de blot ikke deltage i Cyklevæddeløb. De faa ogsaa Summen udbetalt, hvad enten de ere trængende eller ikke, hvad der ganske vist ogsaa er Tilfældet med Udvalgets Forslag, men ikke med mit. Endelig mener Selskabet „Ocean“ at kunne betale Malerfaget Procenter for Administration af Forsikringen, og det gaar selvfølgelig ud fra, at der endda bliver Fortjeneste tilbage for det selv, skønt det ganske vist ikke er saa sikker derpaa, at det har villet slutte Kontrakt for længere Tid end foreløbig for 1 Aar; det hele er altsaa blot et Forsøg, men Selskabet venter dog selvfølgelig at tjene Penge derved. Tager vi nu alle disse Ting i Betragtning, som maa bidrage til at gøre Forsikringen dyrere for det private Selskab, saa ser jeg i det praktiske Resultat, som Malerne have opnaaet, en ganske betydelig Bestyrkelse af min Formening: at en saadan Forsikring som den, jeg har foreslaaet, kan gennemføres for et Beløb, der i alt Fald ikke væsentlig overstiger det, jeg har tilladt mig at bringe i Forslag. Hvad Malerne opnaa, koster 7 Ore ugentlig, altsaa 3 Kr. 64 Ore for et helt Aar, og det er vistnok ikke ringere eller dog ganske overordentlig lidt ringere end det, som det ærede Udvalg tilbyder i sit Forslag, efter Ordførendes Sigende for en Beføstning af 8—9 Kr. om Aaret pr. Forsikring.

Saa er der et andet Punkt, hvortil jeg gerne vilde gøre nogle Bemærkninger. Da det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) svarede mig forleden Dag, rettede han et Angreb paa Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Jeg har sagt nogle Gange her i Tinget, at mit Forslag fremkommer her som mit eget og ingen andens; men deri ligger intet som helt mistænkeligt, intet om, at ingen andre vilde være det bekendt. Hvis den Mening er opstaaet, skal jeg sige ganske kort, at der slet ikke har været Beslyghed for mig til at forelægge mit Forslag for Fællesrepræsentationen; denne, der er en Institution for hele Landet, afholder naturligvis ikke Bestyrelsesmøde hver 8de Dag, og der har intet Møde været afholdt, siden mit Forslag er gjort særdivid fra min Haand; hvis der havde været afholdt et Møde, vilde jeg selvfølgelig have forelagt det Forslaget, og haaber, at det vilde have faaet Bestyrelsesmødets Tilslutning. Der ligger altsaa i min Erklæring om, at Forslaget er mit eget, ikke nogen Beskræbelse for at bestri Institutionen for noget Ansvar; det er kun ganske simpelt Faktum, jeg har refereret. Men nu mener det ærede Medlem, at Fællesrepræ-

sentationen gennem nogle Aar har gjort sig skyldig i at indtage 4 forskellige Standpunkter over for Ulykkesforsikringen; jeg skal hertil for det første sige, at selv om det var rigtigt, at der havde fundet Svingninger Sted inden for Repræsentationen over for dette Spørgsmaal, saa vilde det ikke være mere, end der kan ventes i enhver valgt Repræsentation gennem en Række. Denne maa blive Udtrykket for Svingninger, der som saadanne finde Sted i den Vælgerbefolkning, hvorfra den er udgaaet. Det kan jo saaledes være Tilfældet med dette Ting; vi kunne i Aar paa et eller andet Spørgsmaal indtage en Stilling, som ikke svarer til den, vi indtog for en 4—5 Aar siden, blandt andet fordi der er kommet mange nye Medlemmer ind. Smidlertid har det maaste ikke nogen Interesse for Folketinget at undersøge, hvorledes Fællesrepræsentationen staar som Institution; det kan maaste være Folketinget ligegyldigt. Men denne Institution repræsenterer den danske Haandværksstand, og det er dog maaste ikke ligegyldigt for Folketinget, hvorledes denne Stand staar i et Spørgsmaal om Ulykkesforsikringen. Derfor skal jeg her tillade mig at oplyse og dokumentere, at det ærede Medlem ikke har Ret i sin Paastand om de 4 Standpunkter. Haandværksstanden og dens Repræsentation have haft ganske det samme Standpunkt til Ulykkesforsikringen i al den Tid, som det ærede Medlem har omtalt; det vil kunne ses af dens Forhandlinger, hvorom der foreligger offentlig Beretning. Jeg skal saaledes tillade mig at gøre opmærksom paa, at Fællesrepræsentationens Bestyrelse allerede i 1891 har udtalt sin Anskuelse i det orienterende Materiale, som den i sit Tidsskrift forelagde det nævnte Lavs Delegeretmøder. I dette Materiale har Bestyrelsen åbenbart bestræbt sig for at stille sig saa imødekommende som muligt over for det daværende Regeringsforslag; den antyder saaledes, at den maaste kan gaa med til at lægge visse Byrder paa Storindustrien, idet denne bedre kan dække sig ved Assurance, og at den ogsaa kan indrømme Berettigelsen af at stille saadanne Krav til særlig farlige Erhverv, men ellers protesterer den bestemt imod, at Forsikringsbyrden lægges som Skat, Byrde eller Undtagelseslov paa industrielle Arbejdsfag, i hvilke hverken særlig Farlighed eller storindustriel Driftsform kan anføres som Grund. Hvad den holder paa, hvad den vil tilstræbe, er dette, at Friheden for Arbejdsgiverne bør bevares, at Byrder, som vanskelig kunne begrundes, ikke bør paalægges Haandværk og Industri, men bør bæres af det hele Samfund; og paa den anden Side bør Arbejderne ikke deles i beskyttede